

**Islands præsident, Ólafur Ragnar Grímssons
tale ved statsministerens frokost,
den 20. november 1996**

Statsminister.

Kære gæster.

Jeg takker for den venlighed og varme, som min hustru Guðrún Katrín og jeg har mødt overalt under vort besøg.

I interview med danske journalister på Bessastadir før vi rejste fra Island, sagde jeg at Danmark var det vigtigste venskabsland for os islændinge. Den opfattelse er blevet styrket gennem disse dage.

Det er en opgave for os alle at give det århundredelange venskab mellem danskerne og islændinge endnu større betydning i det nye årtusinde. Det er ikke bare historien og kulturen, der forbinder os, men også idealer og interesser i nordisk sammenhæng, i det europæisk samarbejde og i de internationale organisationer.

Et demokratisk og åbent Europa, der repræsenterer sikkerhed, frihed og et blomstrende erhvervsliv er et fælles vilkår for Island og Danmark, skønt vore formelle forbindelser er forskellige.

Tre Vest-Europæiske lande, alle med levende demokrati og stabil økonomi - Island, Norge og Schweiz - har valgt at stå uden for Den Europæiske Union. I det europæiske hus er nu og i mange år fremover, mange rum, som alle tjener sine behov. Mangfoldigheden, som har dybe demokratiske rødder, kan komme til at spille en stor rolle for os alle de kommende år, når vi skal søge løsninger for Europa's udvikling i helt nye retninger. De nordiske lande kan stå sammen om at udvikle økonomisk samarbejde og ved skabelsen af nye internationale sikkerhedsaftaler.

Islændinge og danskere kan henvise til en lang og lykkelig tradition for samarbejde, der på mange måder er et godt eksempel for andre lande. Fra midten af det forrige århundrede lykkedes det på omtrent 100 år at

løse de mange fælles problemer igennem diskussioner og aftaler ved en fredelig og demokratisk adfærd. Det er i grunden en bedrift, man kunne pege på, når der på andre steder i verden bliver spurgt om der skal bruges våben eller diskussion, vold eller aftaler til at løse vanskelige problemer.

I år er det et kvart århundrede siden det enestående samarbejde mellem Island og Danmark blev besejlet ved ankomsten af de første islandske håndskrifter til Island. Ordene var enkle: "Værsgod - Flatøbogen" - men stunden en af de største i Islands historie. Hver gang vi ser på vore håndskrifter går vore varme tanker til Danmarks storsindethed.

Ved denne lejlighed overbringer jeg Dem og Deres regering - og i grunden alle regeringer og folketing, der har siddet i disse 25 år - den varmeste og inderligste tak fra islændingene. Håndskrifterne er tegn på det livsvarende og enestående venskab mellem vore nationer.

Vi islændinge har fra undervisningspligtens indførelse, haft dansk som første fremmedsprog i den islandske skole. Vort ønske er, at det skal forblive sådan i al fremtid.

Men nye generationer kræver dog nye metoder. Derfor er det vigtigt at indflydelsesrige instanser, både i Danmark og i Island, lægger kræfterne sammen for at udnytte den nye teknologi i undervisning i dansk for de unge i Island. De moderne multimedie-teknikker, CD-Rom, video, TV-programmer og film er alt teknik og praksis, som man skal udnytte for at gøre dansk-undervisningen for de nye generationer naturlig og spændende.

Det er sproget, som bedre end noget andet, forbinder os. Derfor er der endnu mere grund til at fejre udgivelsen af det første bind i 'Ordbog over det norrøne prosasprog'. Det er vigtigt i fremtiden at styrke det fundament, som er lagt med denne udgivelse.

Idet vi islændinge sætter pris på det danske sprog og fortsat vil give det forrang blandt de udenlandske sprog, må vi sætte vort eget modersmål i højsædet. Det islandske sprog er vor livsgave og ballast blandt andre nationer og tyngdepunktet i vor selvstændighed og kultur.

Vi mener det er rigtigt, at hævde det islandske sprogs ret i samarbejdet mellem de nordiske folk. Vi beundrer at danskerne i den Europæiske Union har formået at skaffe det danske sprog større ret, end det islandske sprog har haft inden for det nordiske samarbejde, til trods

for at det nordiske samarbejde bygger på venskab og det europæiske på praktiske og økonomiske anliggender.

Kære statsminister!

Idet jeg takker for den fantastiske gæstfrihed, vil jeg fra citere Njálssaga - den mest geniale islandske saga -, og gøre disse ord til mine, hvor Gunnar fra Hlidarendi siger til den kloge Njál: "góðar eru gjafir þínar en meira þykir mér vert vinfengi þitt"